

sündimisse kulususse Pühha monnes paikas
pattuks raisatakse. Sest sedda pelle kuigi kaua
weel, et Allotagguse rahva peale sedda rāgitsi,
et seālt innimesed sel pával kórtsi tornanud,
nored, wannad, meeste ja naesterahwas,
Maarja punna joma, ning peti maialgi sedda
kõlumatumad pruki. Marrid ja Maarjad siis
piddivad teistele juu andma, ning voeti sedda
tühja usko jomisse himmo wabbandamissets,
et kes Maarja punnata jáab, sedda seásed ár-
rasowad, agga kes jo hommiko warra enne pá-
watuuso hāsti óllut ja wina móttab, keige se
aasta peab punnane ja prišt ollema. — Kar-
jane, kes teiste ette puab jouda, jodab fa
Maarjapáw hommiko fúlla perremehhed ja
perrenaesed; karjane, kel sedda firet ei olle,
otab Júripáwani. Maarjapáwal fa monnes
paikus kapstamaad kaewatakse ja kúttistakse,
ja kapsta semet mahhatehhafse, selle usso peá-
le, et pühha neitsit Maarja siis taimed kúlma
eest peab hoidma. Sedda usko on marahwas
ta Saksarahwa käest ennesele pártinud, kes
seddagri útlewad, et kui Maarja õse kúlmetab,

siis peab weel 40 óod kúlmetama. — Ranna-
mehhed wannast fa sel pával láksid merrele,
kollo piúdina, lotes et siis neil sel aastal itka
rohke saat piddi ollema. Mis se kúl muud keik
on, kui Jumimala sannas keeldud páwade ár-
ratwallitseminne!

Somerahwas fa, enne Lutterusse óige us-
so ülesvõtmist, neitsi Maarjat otsego Jumima-
laks töstsid ja temma peale ennam lootsid kui
ellawa Jumimala peale. Auustasid neminad
tedda, nenda kui inullo jo marahwastki nim-
metasime, nurga naeste peásjaks, agga peále-
gi weel warjajaks ja hoidjaks többede, katko,
hatwade ja tullekahjude wasto; liitsid tedda fa
targa wálsteri, arstimisse rohtude tundja ja
vskaja salwikeetja ollewad, ning ütlessid sedda
allandlikko Jumimala úmmardajat sidridis
kaitwad, pitk sabba tagga, ja kuld kulp käes.
Maarja piddi fa nende linno ja fedrusi kaitsh-
ma, sest siis játi Maarja pával fedrusse tööd
seisma. Ra need, kes alles vskamatta, merre
peale ollid láinud, kui merreháddasse juhtusid
sattuma, húudsid Maarjat appi, et isse piddi